

Monika Jakubeczová

Štyridsať rokov som anjelov ignorovala. Až jedno leto prišlo neodbytné nutkanie čítať. Odložila som prácu, venovala som sa len čítaniu a meditácii. Od tej chvíle ma začali navštevovať anjeli.

Otvorili sa mi nové dimenzie vnímania. Dnes žijem svoj ďalší život v spojení s anjeli. Svoj príbeh som zverejnila v knihách Prebudili som anjeli, Život s anjeli a Kozmická láska. www.jakubeczova.sk

lásku! A potom sa z meditácie spokojne postavíte a povieť si: mala som pravdu. Lebo ho ľúbim, chcem mu dobre a rodinná turistika je predsa láskavá starostlivosť o zdravie muža a rodinu. Stať sa vlastným nepriateľom môžeme v momente, keď uveríme, že naša pravda je pravdivejšia ako karma či osud nášho partnera. Nepriateľom samému sebe sa staneme, ak odignorujeme bolesti na duši. Lebo ak čokoľvek robíme v mene lásky a predsa pri tom trpíme, niečo nie je v poriadku. Ak by som mala len jednu jedinou vec odovzdať ľuďom z toho, čo ma cesta do iných dimenzií naučila, je toto: Boh nikdy nechce, aby sme trpeli!

Ako teda nebyť vlastným nepriateľom? Pozrite sa svojej pravde do očí. Dokážte nabrat silu a povedať si: *Človeče, nič čo robíš zle. Niečo treba zmeniť.* A potom sa pohrajte so svojimi emóciami. Položte si otázku: *Čo ma na tom druhom človeku najviac irituje? Čo ma pri tejto situácii najviac rozčuluje?* A potom sa pozrite do seba a hľadajte príčinu toho, čo ste zistili. Napríklad: ak vás kolegyňa rozčuluje, že je lenivá a vaše rady vytvárajú skôr väčší odpor a neprinášajú zmenu, začnite skúmať seba. Jednoznačne viete prehlásiť, že vy nie ste lenivá, veď ste aktívna v každej oblasti života, no možno zistíte, že súdite ľudí a neprijímate ich takých, akí sú. Alebo ak vám u partnera prekáža, že po práci sa venuje svojim koničkom a nikdy nie je s rodinou a vaše duchovné rady ho skôr vytáčajú ako pomáhajú, zanalyzujte svoj postoj k rodine. A možno s údivom zistíte, že tak veľmi lipnete na rodine, že ich svojou láskou priam dusíte. Milovať bez podmienok znamená, že ľudí prijímame takých akí sú. Môžeme ich viesť láskyplne k zmenám – ale len vtedy, keď sú na to pripravení. Pokora vo vzťahoch znamená, že aj keď vidím cestu, ktorou by ten druhý mohol kráčať, nenútim ho vykročiť smerom, ktorý ja chcem, resp. akceptujem jeho tempo zrenia. Ak sa mi nepáči rýchlosť rastu duše alebo spôsob života, mám slobodnú vôľu odísť a kráčať po svojej ceste tou rýchlosťou, akou ja chcem. Ale nebudem pri tom súdiť a trápiť sa. Lebo vtedy sa stávam sám sebe nepriateľom.

Sám sebe nepriateľom

Kým žijeme v nevedomosti, dokážeme si privodiť dosť problémov, ktorých následky potom dlho znášame. Keď sme však na vedomej ceste, snažíme sa počúvať svoju intuíciu, hlasy anjelov a zostať v pravde. Naskytá sa otázka: odkiaľ máme istotu, že je to naozaj tak a nie sme svojim vlastným nepriateľom?

Spirituálne ego je stav, keď si myslíme, že vieme všetko, alebo aspoň viac, ako ostatní. V tomto stave radi poučujeme iných a žijeme v presvedčení, že naše rozhodnutia sú dokonalé, veď predsa informácie a vedenie máme od anjelov. Tento stav je rozpoznateľný pre ľudí, ktorí si už tým prešli, no ťažko si ho priznáva človek, ktorý ho práve žije. Je to však len úsek života na duchovnej ceste, časom príde precitnutie a od toho momentu svoje názory a presvedčenia podriadime pokore.

Keď uveríme vlastnej pravde

Je tu však ďalšie nebezpečenstvo, ktoré číha (aj) na duchovných ľudí. Je to stav, keď uveríme vlastnej pravde a staneme sa sami sebe nepriateľom. Nie je to ľahké rozoznať, vyžaduje si to silu pozrieť sa úprimne do zrkadla a vidieť to, čo tam naozaj je a nie to, čo chceme, aby tam bolo. To, že každý človek verí svojej pravde, je fakt. Máme svoje presvedčenia, ktoré sme si osvojili buď od iných, alebo z vlastných skúseností. Tie nás definujú a formujú náš osud. Čím viac sa ponárame do duchovného sveta, tým viac inklinujeme k tomu, aby sme svoje staré vzorce a názory prehodnotili, vyčistili a prinášali rozhodnutie len v súlade s božím plánom. Učíme sa vnímať svoju intuíciu, hlasy anjelov, meditujeme, spájame sa so svetelnými bytosťami a zrejeme do múdrosti. Časom prekonáme obdobie spirituálneho ega a skôr či neskôr prideme do štádia, kedy svet vidíme krásny, náš život vnímame ako dobrodružstvo a žijeme v radosť každý deň. Keď už tie najťažšie karmické záťaž zložíme, nastupuje čas služby. Je to stav, kam cieľ každá vedomá duša. Mali ste už niekedy pocit zbytočnosti, alebo ste si kládli otázku, načo som tu a aký má môj život zmysel? To vaša duša túžila slúžiť vyššiemu dobru. Alebo naopak, pocítili ste už niekedy nutkanie pomáhať a byť užitočný/á v nejakej komunite,

alebo ste mali potrebu pomáhať prírode? To je práve ten stav duše, kedy sa chce rozdávať a slúžiť Bohu. A tak nasledujeme svoj vnútorný hlas a v lepšom prípade začneme robiť aktivity, pri ktorých máme pocit dôležitosti. V horšom prípade nespravíme nič a náš život plynie v prázdnej jednotvárnosti ďalej. Možno ešte neprišiel čas, lebo si musíme vyčistiť ďalšie podlžnosti z minulých životov, alebo necháme našu dušu stagnovať.

Keď niečo prestane fungovať

Vráťme sa však k tomu, že sme vypočuli volanie a nasledujeme hlas nášho vnútra. Keďže naša duša je „uväznená“ v tele človeka, najviac rastieme spájaním sa, komunikáciou s inými ľuďmi. S kolegami, susedmi, rodinou a partnerom. V hlbokjej viere vlastnej pravdy konáme a veríme, že všetko, čo robíme, je pre tých ostatných najlepšie. Veríme tomu, že nás vedú anjeli, že všetko, čo robíme, je najlepšie pre nás aj pre naše okolie. To je aj v poriadku, ak všetci zúčastnení sú v radosť a spokojní. Problém nastáva, keď niečo zaškrípe. Buď niekto protirečí, alebo vy začnete mať nepríjemný pocit. Zrazu sa veci začínú kaziť, alebo len brzdiť, ale jednoznačne cítite, že niečo nie je v poriadku. V tomto štádiu duchovný človek vstupuje do meditácie a pýta sa svojich sprievodcov, čo sa deje, ako to má riešiť. Kde je pravda? A keď nedávate pozor, v tomto momente je možné vykolajit sa. Zísť z cesty smerujúcej ku Svetlu. Ego je také prefikvané, že dokáže vytvoriť ilúziu chcenej pravdy. Prináša vám do meditácie také obrazy a vnemy, z ktorých máte pocit, že vaše rozhodnutia sú dokonalé a vaša jedinečnosť je nad výnimočnosť ostatných. Problém je v tom, že odkazy beriete ako neotrasiteľnú pravdu a v reálnom živote podľa toho začnete konať. Lebo veríte tomu, že slúžite a chcete tomu druhému len to najlepšie. Pretláčate svoju pravdu, aj na úkor situácie či komfortu druhého človeka. Ukážme si niekoľko príkladov.

Ak ste duchovným učiteľom svojej kolegyne, alebo múdrejšou polovičkou v partnerskom vzťahu, podľa vyššie popísaného postupu časom uveríte tomu, že všetko, čo povieťe, je

lepšie, ako to vidí druhá strana. Podobá sa to výchove dieťaťa. Niektorí rodičia si myslia, že životné skúsenosti ich oprávňujú radiť svojim deťom aj v čase, keď už sú schopní prinášať rozhodnutia sami. Často sa stane, že hneď ako je to možné, mladí ľudia opúšťajú rodičov, aj keď ešte nemajú vlastné rodiny, len preto, lebo prílišný tlak dobre mienených rodičovských rád je neznesiteľný. Kolegyňa, ktorá vás predtým obdivovala, začína od vás bočiť a manžel, ktorý si vás vážil za múdrosť, postupne začne šomrať, hádať sa, alebo stichne a radšej nič nehovorí. Bolo by nebezpečné vyvodit z toho záver, že byť príliš múdry/a sa neoplatí. Takto to nie je. Múdry človek však vie, kedy treba byť ticho a kedy prejaviť svoju múdrosť v slovách.

Byť vlastným nepriateľom?

Uverit svojej jedinečnosti bez pokory. V tomto štádiu totiž už vieme, že ak nemáme pochybnosti, je to znak ega. Preto ak dostaneme vnuknutia či naša intuícia nás ženie do istých aktivít, pre istotu si ich overujeme v meditácii, alebo prosbou k anjelom, aby poslali znamenia, či sme odkazy správne pochopili. Nuž a tu nastupuje naše ego, ktoré nás vedie smerom, akým chce ísť. Ako sa teda môžeme v reálnom živote stať vlastným nepriateľom? Vtedy, keď bez pochyb a pokory veríme svojej pravde a pritom trpíme. Začneme si nahovárať, že my sme okej, to tí druhí nás nepočujú a nerobia to, čo im hovoríme.

Ukážme si príklad. Vo vzťahu ste vy tá, ktorá má väčšie spojenie s anjelským svetom a presne viete, že váš partner by nemal robiť aktivitu, ktorá mu škodí (dlho pracuje, nevenuje sa deťom, venuje sa vlastnej mame viac ako vám, nezdravo sa stravuje a podobne.) Vám to, samozrejme, prekáža a keďže ste na duchovnej ceste už nejaký čas, intuitívne viete, čo je preňho správne. Začnete ho poučovať a radiť mu. Najprv jemne, potom čoraz častejšie a silnejšie. Pri opakujúcich sa nezhodách sa obraciate na anjelov a v meditácii sa pýtate, ako ďalej. Keďže vám anjeli nikdy nemôžu povedať, čo konkrétne máte robiť, ich odpovede si formujete na vlastný obraz. Anjelské energie hovoria vždy to isté: dávaj

„Ak čokoľvek robíme v mene lásky a predsa pri tom trpíme, niečo nie je v poriadku.“